

ПОГРЕБАНИ ТЕМИ

Ако се съберат на разговор главните лекари на диспансерите по белодробни болести в страната, сигурно д-р **МОМЯНА НИКОЛОВА** ще бъде в центъра на вниманието. Но нека не си мислим, че само тежката екологична обстановка в Русе и увеличените белодробни заболявания ще бъдат причината за един повишен интерес към нея. Съществено е и друго, и то е свързано с факта, че от 8 години насам тази лекарка, тази амбициозна жена, зодия Стрелец, води борба за правото на съществуване на този диспансер. И то сносно съществуване, което да дава самочувствие на целия медицински персонал, от когото зависи здравето на пациентите.

Ако проследим хронологичен дейността на главната лекарка от 1982 година насам ще трябва да започнем с други неща, но съм сигурна, че читателят най-вече очаква свлянето на завесата, за да се види „скритата картинка“ на времето, когато и на специализираните по белодробни заболявания им забраняваха да дишат. Д-р Момяна Николова много добре помни точка 26 от Списъка за сведенията, фактите и предметите, които представяват служебна тайна в системата на здравеопазване то, в която се забранява да се дават сведения и анализи за здравното състояние на населението или групи от него, разгласяването на които може да увреди интересите на страната. Въпреки тази забрана в този абсурден списък от 39 точки, издаден не от кой

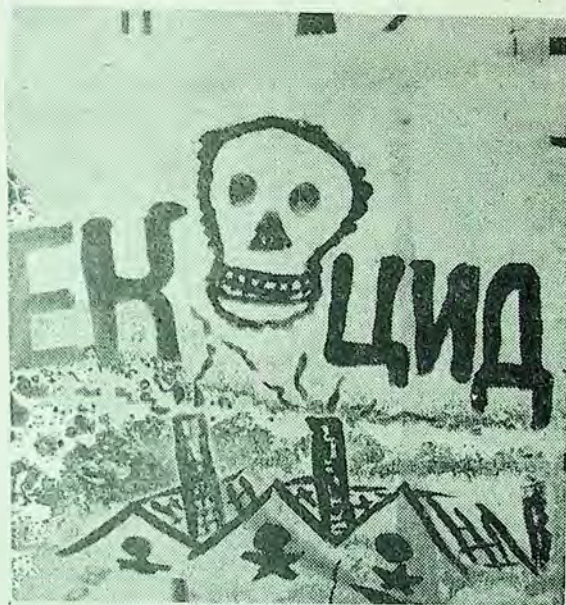
ДИШАИ,

НЕ ДИШАИ!....

да е, а точно от Министерството на народното здраве и социалните грижи на една социалистическа страна, д-р Момяна Николова усеща

да разгласи част от собствени те си изследвания за белодробната заболяемост сред русенското население на две нощи

налич конференции, провеждани в Русе. На последната, състояла се през 1988 година, от Общинския комитет на БКП и председателя на Общинския комитет

ни хора в салона, където се провежда конференцията, за да не се създава психоза сред населението. Сякаш медицинските работници, които не се броят за външни хора, са лишени от чувства и съвест и няма да се впечатлят от безпощадната картина на заболяемостта в Русе? В тази връзка си спомням, че през 1988 година отидохме в хирургичното отделение на Общинската болница да заснемем кадри от операция. Снимките ни трябва

на външността на Деня на здравния работник — 7 април. Тогава една лекарка там, в операционната зала, ни каза: „Това, което снимате не е най-характерното за русенския лекар. Той е оперирал и винаги ще оперира. По-важното е, че на него не може да му се чуе гласът за това, че на хлорния ад трябва да се сложи край!“.

(Следва на стр. 4)

Цена **ГИНКОВА**
Снимки **ЕЛИСЕЙ ЕЛИСЕЕВ**

ДИШАЙ,

(Продължение от стр 1)

НЕ ДИШАЙ!...

Д-р Момяна Николова помни и друго: забраната да издава бележки за изселване от Русе по здравословни причини. И тя е спазвала тази забрана, тъй като е имала неприятели срещи с органите на сигурността.

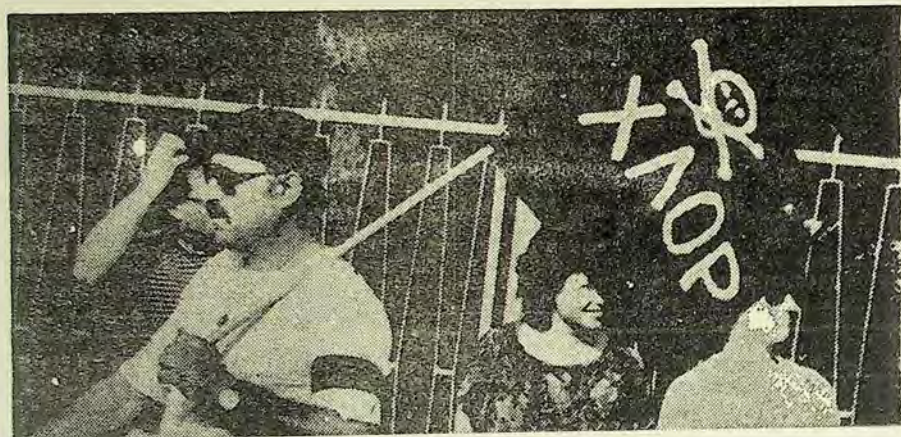
Може би десетки органи за щит и ведомства имат документация във връзка с въздуха в Русе. В редакцията на в. „Утро“ има папка с надпис „Екология“ а при д-р Нико

лази заболявания непрекъснато се увеличават — през 1982 година той е 38 на сто, а през 1986 г. — вече 63 на сто.

Процентът на болните с остра и обострена патология спрямо общия брой на прегледаните пациенти в дните на обгазяване е 81 на сто, в следващите 3 дни след обгазяването — 74 на сто, а в дните без обгазяване — 44 на сто.

децата от Русе са най-високи. При бронхиалната астма положението е следното: за НРБ — 8,3 на 1000, в Русе — 12,8 на 1000. При пневмонията: за НРБ — 71,6 на 1000, а в Русе — 87,7 на 1000.

Да спрем дотук, тъй като останалите данни са по-дребни, по-подробни и са предназначени за лекарските статистици.

лова надписът на папката е „Заболеваемост и хлор“. И в нея се съдържат убийствени те проценти, които застрашават телно растат през годините и не спират, за да покажат мълчаливо, че в Русе се диша трудно и че алтернатива за това дишане няма!

Впрочем, да надникнем в тази папка:

Сред всички заболявания в бившия Русенски окръг болестите на дихателната система заемат първо място. Относителният им дял през 1982 г. е бил 41 на сто, а през 1986 г. вече отива на 50 на сто.

Белодробната патология се усложнява, като процентът на изписаните белодробно болни с придружава

През 1977 година при деца до 14-годишна възраст са регистрирани 44 669 заболявания на дихателната система, докато през 1986 година те стават 86 228. При възрастните хора увеличението е фразантно — от 25 920 за 1977 година, през 1982 (година, в която започва активното и безпощадно обгазяване) те стават 51 050, а през 1986 година са вече 62 128. Ако трябва да се дадат обобщаващи цифри, това би изглеждало така: регистрирани са 70 589 случая на белодробно заболявания на деца и възрастни, като след десет години те се увеличават на 148 336.

Съпоставени с данните на НРБ, заболяванията на

хи лежи са достатъчни, за да покажат съдържанието на скриваната години наред картинка.

Ако приключим темата за Диспансера за белодробно заболявания дотук, ще бъде едно журналистическо недомислие, защото там, в тези розови сгради (бойдисани са така само и само да не приличат на „жълтата гостенка“) има още доста неща за разказване. Те са свързани с успехи и неуспехи през годините и доказват неоспоримо, че на лекарите там също може да се каже: „Дишай, не дишай!“. Но за това в следващото издание на „Русе днес“

(Следва)